

Takhle popisuje Nina svůj prázdninový den. Nyní si pozorně prohlédni barevná slova. Jsou to slovesa v čase **Present Simple (Přítomný čas prostý)**. Ten používáš, když vyprávíš o průběhu dne nebo když mluvíš o věcech a dějích, které se opakují. Co jde zjistit o tvaru těchto sloves?

Nejprve si prohlédneme kladná tvrzení. Ta jsou **zbarvena modře**. Když Nina mluví o sobě, nepřidává ke slovesům žádnou koncovku:

I **go** to the town centre.

Totéž platí pro první a druhou osobu jednotného a množného čísla (I, we, you) a pro třetí osobu množného čísla (they).

We **buy** some souvenirs.

I **play** games with Alexander and Cindy.

Když však Nina mluví o Alexandrovi, tatínkově obchodním partnerovi, kamarádce Cindy a psu Keysiovi, přidává ke slovesům koncovku **-s**.

Keysi **follows** us everywhere.

Alexander **knows** the island really well.

He **shows** us something new every day.

Teď se ještě podívejme na **červeně zbarvené** záporné tvary. Můžeš si všimnout slov **don't** a **doesn't**. Tato slova používáš, když sloveso popíráš. Tvar **doesn't** používáš ve 3. osobě jednotného čísla (*he, she a it*) a tvar **don't** ve všech ostatních osobách. Vypadá to takto:

I **don't want** to go home yet.

He **doesn't know** how to roll over at our command.

Don't a **doesn't** jsou vlastně pouze zkrácenými tvary pro **do not** a **does not**. Kratší tvary se používají během hovoru a při dopisování s kamarády.

